

665

Balet

W repertuarze Teatru Wielkiego – Opery Narodowej pojawił się nowy spektakl baletowy – „Czajkowski – misterium życia i śmierci”. Dzieło Borisa Ejfmana z muzyką Piotra Czajkowskiego, wystawiali dotąd w Polsce jedynie tancerze Teatru Baletu z Sankt Petersburga, którego Ejfman jest założycielem i choreografem.

Boris Eifman, wybitny rosyjski wizjoner tańca współczesnego, niegdyś wyklęty w Związku Sowieckim za odstępstwa od klasyki, szybko zyskał

powodzenie u publiczności poza granicami ojczyzny. Jego literackie spektakle najwcześniej doceniono w Polsce.

„Czajkowski – misterium życia i śmierci”, dzieło w warstwie libretta oparte na prawdziwej, pozabawionej niedomówień biografii wielkiego rosyjskiego kompozytora, należy do pozycji szczególnie cenionych w dorobku artysty z Sankt Petersburga.

Polscy tancerze, jak wcześniej ich koledzy z teatru nad Newą, zmierzili się z wyjątkowo trudnym zadaniem. W tym baletowym misterium ukazującym duchowe i cielesne zmagania człowieka o nadwrażliwej psychice wykonawcy, oprócz nadzwyczajnej sprawności technicznej, muszą również zaprezentować wyraziste aktorstwo. Nasi soliści, razem z całym zespołem, spełnili i te oczekiwania.

Misterium muzyki tańca

Sławomir Woźniak w roli tytułowej stworzył kreację prawdziwie wstrząsającą. Wspaniale partnerowali mu: Maksim Wojtiul jako alter ego Czajkowskiego, Dominika Krzysztoforska – zwiwna i uduchowiona – w roli Nadzieży von Meck, a także Anna Lipczyk, Andrzej Marek Stasiewicz oraz Izabela Milewska. Pełne dynamizmu, wręcz ekstatyczne sceny zespołowe, również dzięki znacznie liczniejszej niż w petersburskim oryginale obsadzie tancerzy, podnoszą publiczność z miejsc.

Ejfman zbudował swoje dzieło, sięgając do utworów Piotra Czajkowskiego, które jego zdaniem najplastyczniej oddają stany ducha bohatera spektaklu. Podniosłe fragmenty V i VI Symfonii, dwie części słodkiej „Serenady na smyczki”, zwodniczy, melodyjny „Kaprystwo

ski” oraz subtelne frazy „Liturgii św. Jana Złoustego”, w warszawskim spektaklu docierają do widzów w całym swoim blasku i potędze. Prowadzący orkiestrę dyrygent Tadeusz Strugała pokazał prawdziwie lwi pazur. Wraz ze znakomicie grającymi muzykami zespołu Opery Narodowej dopełnił baletowe przedstawienie swoją własną, koncertową kreacją.

Ewa Solińska

„Czajkowski – misterium życia i śmierci”. Balet Borisa Ejfmana. Libretto, inscenizacja i choreografia Boris Eifman. Asystent choreografa Olga Kalmykowa. Dyrygent Tadeusz Strugała. Scenografia Wacław Okuniew. Teatr Wielki – Opera Narodowa 2003.